ꝛ ei ꝯpatiat. Sit crucifixꝰ ei: ꝛ quaſi vulnera iſta nō
iam chꝛiſto: ſ; q̃ſi ſibi actualiter infligant. In hac me-
ditatiōne Franciſcus ſtans: vulneꝝ chꝛiſti q̄nqꝫ ſtig
mata realiter in corꝑe ſuo diuino munere ꝑ meditati-
onem impꝛeſſit: vt dicit. Bonauentura. Unde pro
pꝛeſenti occurrit triplex modus meditandi paſſionē
chꝛiſti. ¶ Pꝛimꝰ ꝑ horas canonicas. ¶ Secundus
modus eſt: ꝯtemplando corpus chꝛiſti: incipiendo a
ſūmitate vſqꝫ ad deorſuꝫ. Sic meditādo: quō caput
coꝛonat. ꝛc. Reqre ſuꝑ in meditatiōe paſſionis chꝛi-
ſti: capitulo de diuerſitate modoꝝ cogitādi paſſionē
chꝛiſti. ¶ Tertiꝰ modꝰ cōtēplādi paſſionē chꝛiſti ē: vt
ipſe ſtet q̃ſi ipſe ſit ꝑ ſe ſuſpenſꝰ in cruce: meditādo ea q̄
habēt in tabula: vbi ſuꝑ. Sic em̄ chꝛiſtꝰ ſtetit in cru-
ce cū ardētiſſimo amoꝛe: beniuola patiētia: vt ſuꝑ.

De via Affectiua: Sancti Bernardi ¶ Abbatis. Capitulum vndecimnm.

Via affectiua aſſcribitur beato Bernardo: ꝑ
quam q̄s amoroſe adheret deo creatori ſuo.
Uia affectiua: poteſt dici vnitiua. Uocatur
tñ affectiua: quia mltū inflāmat affectū ad dei amo-
rem ꝛ mētis eleuationē. Et aſſcribitur hec via beato
Bernardo: q̄ ita dulcis fuit in meditatione. Unde in
quodā ſmone de cena domini alloquit dn̄m ſub tali
forma xboꝝ dicens: Tu es dn̄e amoꝛ meus: honoꝛ
meus: ſpes mea: refugiū meū: vita mea: glia mea: et
finis meus. Nō aliud q̄ro: nō aliud volo: nō aliud mi
hi dicat: nō aliud mihi ꝓponat. Et merito: qꝛ tu es
mihi ſufficientiſſimꝰ. Tu es pat meus: frater meꝰ: nu
tritoꝛ meꝰ: rectoꝛ meꝰ: cuſtos meꝰ: Qui es totꝰ ama-

bilis: tot⁹ deſiderabilis: tot⁹ fidelis. Nō eſt tā liberal' q̄ ſeipſum tribuat. Nō eſt tam caritatiu⁹: qui ꝓ tā vili peccatore moriat'. Nō eſt taƷ humilis: qui maieſtatē ſuā ītātū hūiliauit. Qui nullū deſpicis: nllū horres: nullū q̄rētē te deſeris: ſed p̄uenis eū: ꝛ occurris q̄renti. Delitie tue: eſſe cū filijs hoīm. Quid in nobis iueniſti niſi ſordes: et nobiſcū vis eē vſq̃ in cōſūmationē ſeculi? Nōne ſatis fuit: te ꝓ nobis mori? Nonne ſat' fuit: tot dediſſe ſacramenta? Angelos cuſtodes? Et his ingrati ſemper ſum⁹. Sed ꝛ tu te vis eē nobiſcuƷ. Tam bonus es: q̄ te negare nō potes. Faciam⁹ igit' cambiū ſimul. Tu intēde mihi: et ego tibi. Et ſic vis et ſcis: fac mecū: Quia tu⁹ et non alterius eſſe volo. Da mihi vt ego tibi ſoli intendā: te ſolū diligā: tuo ſp amore ferueā: nihil aliud cupiam niſi te: Et me totū tibi offerā: et oblatū nec aliquaten⁹ repetam. Si enī eſt aliqua caritas: illa ē in te. De hac via ponūt' he tabule: et ſemꝑ p̄ponitur O. in meditādo.

At O

Amor meus.
Beatitudo mea.
Cōſ'uator meus.
Director meus.
Eruditor meus.
Finis meus.
Gaudium meum.
Honor meus.
Ignis me incendens.
Karitas me īflāmās.
Lumē me illuminans.

O

Medicina mea.
Nutritor meus.
Occurſor meus.
Pater meus.
Quies mea.
Refugiū meum.
Spes mea.
Theſaurus meus.
Uita mea.
Xpe mi'icordia mea.

Amabilis.
Benignus.
Compatiens.
Deſiderabilis.
Expectabilis.
Fidus.
Gratioſus.
Humilis.
Jocundus.
Karitatiuus.
Liberalis.
Manſuetus.
Nobilis.
Obtemperabilis.
Placabilis.
Quietus.
Recreatiuus.
Sincerus.
Toleratiuus.
Verax.
Xp̄s ieſ⁹ dn̄s ꝛ rex me⁹

De via Superlatiua: Sācti Auguſtini Capitulum duodecimum.

Auguſtin⁹ ꝓfundas hꝫ vias meditādi: vt per creaturas. Dicit em̄: Interrogaui celū ꝛ terrā: Es ne tu deus meus? Et reſponderunt mihi: Non: ſed ip̄e fecit nos. Habet et alios modos. Unde in manuali ſuo inter cetera ſic dicit ad dn̄m: Si totū mūduꝫ libri repleant: maieſtatem tuā exprimere nō ſufficiūt. Tu enī es quo meli⁹ excogitari nō pōt: Qui omnē creaturā ſine labore gubernas. Nihil eſt qđ turbat ordinē īperij tui. Hec via ſuꝑlatiua: q̄ in re eſt affectiua: aſſcribitur ei ſpecialiť: q̄a illo mō vtitur in ſuis orōnib⁹ et meditationib⁹ ꝑ ſuꝑlatiuos gradus alloq̄ndo dn̄m: O pater dulciſſime: amantiſſime: benigniſſime: ꝛ ſic in alijs. Itē in libro de v̄bis dn̄i: dicit: ꝙ quicquid ꝑfectōis et boni eſt in creaturis: hoc excellētiſſime eſt in creatore: qꝛ ab illo fluit. Unđ ſicut venator vidēs veſtigiū fere: nō eſt ꝯtētus eo: ſꝫ querit ferā: alias ſtult⁹ eſt venator: ſi ſolo veſtigio ē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf